

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2988/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против тужене „PIRAEUS BANK“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Јована Дотлић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6984/2017 од 30.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6984/2017 од 30.11.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6984/2017 од 30.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 43057/2013 од 28.12.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен прецизирани тужбени захтев и утврђено је да су апсолутно ништаве одредбе члана 3. став 1, члана 3. став 3. алинеја 4. као и члана 3. став 4, у делу који прецизира да се висина каматне стопе усклађује са изменама аката пословне политике банке и члан 4. став 2. Уговора о стамбеном кредиту бр. .. од 06.11.2007. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да по основу неоснованог обогаћења исплати појединачне износе са законском затезном каматом, како је наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.616,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6984/2017 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018), Врховни касациони суд је оценио да нема места

одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

У конкретном случају, предмет спора је утврђивање ништавости одредби уговора о кредиту којима се висина каматне стопе мења у складу са актима пословне политике банке и уговара примена различитог курса код испуњења обавезе. Нижестепени судови су такав тужбени захтев усвојили, с обзиром да се према општим начелима Закона о облигационим односима и пракси овог суда уговорима по приступу, у које спада уговор о кредиту, не може једнострано мењати висина уговорених обавеза, односно једнострано увећавати стопа уговорене камате.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

На основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.11.2013. године, а тужбени захтев је прецизиран поднеском од 29.06.2016. године, тако што је смањен на износ од 227.304,68 динара. Првостепена пресуда донета је 28.12.2016. године, а другостепена пресуда је донета 30.11.2018. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић